

DUDAR

(BAGPIPER)

COLLECTION OF FOLK SONGS

Compiled by J. H.

Second revised edition

ДУДАР

ЗВОРНИК НАРОДНЫХ ПЕСЕНЬ

Сабраў Я. Г.

Другое перапраўлене выданне

*Published by Zaranka
New York — 1970*

Выданне Заранка
Нью Ёрк — 1970

АД УКЛАДАЛЬНИКА

Укладальнік гэтага зборніка быў вясковы настаўнік, але ніколі не вывучаў съпеву й нязнаўся з ім. А тут школьная адміністрацыя загадала праграмныя гадзіны съпеваў займаць толькі съпевамі, а не замяняць іх іншымі прадметамі. Тут настаўнік надумаў, што песьні трэба, але толькі свае родныя песні, якіх знаёмы настаўніку і вучням, дык вось ён і звязрнуўся да вучняў, каб яны папрасілі сваіх матак ці бабуляк навучыць іх тыя песні, што самі ўмеюць. Відаць маткі просьбу настаўніка прынялі за гонар, бо праз некалькі дзён вучні прынесылі шмат песен. Настаўнік з тых песен выбраў толькі такія, што адпавядалі школьнаму ўжытку. Пры гэтым ён стаў прыпамінаць песні свае маткі ды тыя, што чуюцца ў дзіцячым гады ад дарослых хлощаў і дзяўчат на начлезе і пры пашы статку. Усіх тых песніяў сабралася болей за сорак. Яны сталіся асновай гэтага зборнічка. Яны пеліся ў школе на лекцыях, ды на вечарох, што ладзіліся для сялян вёскі. А сяляне любілі тыя песні.

Пасля таго прыйшло шмат гадоў, калі ў Нямеччыне настаўніку давялося сплаткацца з кампазытарам М. Равенскім, там з гутаркі пра фальклёр выявілася, што настаўнікаў зборнічак народных песніяў застаўся дома. Кампазытар пашкадаваў, што яго няма тут на чужынне, ды прапанаваў настаўніку аднавіць яго з памяці. Праз пару тыдняў яны былі адноўлены. Хоць настаўнік ня мог дакладна перадаць некаторых мэлёдыяў, але паколькі кампазытар добра ведаў характар беларускіх народных песніяў, дык запісаў іх ноты дакладна. Але пасля былі чуткі, што ўсе запісы песніяў кам. М. Равенскага загінулі ў пажары.

Блізка праз год пасля ўсяго гэтага настаўнік у беларускім табары ў Ватэнштэце заснаваў беларускую школу. Тут ён другі раз аднавіў з памяці свае песні ды стаў запісваць беларускія народныя песні ад сваіх новых вучняў з іншых акругаў Беларусі. У гэтым табары надарыўся чалавек, які любіў беларускія народныя песні і знаў ноты: ім быў А. Евец. Ён стаў ад настаўніка нанава запісваць на ноты тыя песні. А каб трэці раз не загінулі, дык настаўнік надумаў выдаць іх хоць на рататары. І яны былі выданы ў Нямеччыне ў Ватэнштэце ў 1947 г. пад назовам „ДУДАР“.

2-ГОЕ ПЕРАПРАЎЛЕННЕ ВЫДАНЬНЕ

У записах нотаў, рататарнага выданьня песень, усё-ж там-сям выявіліся памылкі, і А. Евец іх паправіў. Хоць была паўная чутка, што ноты, якія першапачткова записаў кам. М. Равенскі загінулі, але пасля ягонай съмерці ў ягоным архіве знешліся нотныя запісы шмат якіх з тых песняў, што кампазытар запісаў ад настайніка. Каб захаваць на прышлыя часы тыя песні, што захаваліся ў вархіве кам. М. Равенскага і тыя, што запісаў на ноты А. Евец, настайнік надумай выдаць іх друкам 2-ім выданьнем у выглядзе гэтага зборнічка.

Тут зьбіральник з удзячнасцю ўспамінае съветлай памяці імя кампазытара М. Равенскага, які ўзахвоціў яго наанава запісаць гэтыя песні ды першапачткова запісаў да іх ноты.

Пры гэтым укладальнік шчыра дзякую паважанаму А. Еўцу, які наанава запісаў ноты да рататарнага выданьня, а цяпер пры 2-ім выданні начыста перапісаў ноты да друку.

А таксама зьбіральник шчыра дзякую паважанай праф. Эльзе Зубковіч, якая праверыла й зрабіла папраўкі нотных записаў перад друкам.

ПЕСНІ ВАЙСКОВЫЯ

1. ПРЫ МХУ, ПРЫ БАЛОЦЯЧКУ

Мерна

Пры мху, пры ба— ло-цяч— ку ста--я--ла я-

лі—нач -- ка. Ай, лю—лі, лю— лі, лю— лі.

Ста - я - ла , я - лі - нач - ка.

Пры мху, пры балоцячку
Стаяла яліначка.
Ай, люлі, люлі, люлі!
Стаяла яліначка.

А на тэй яліначцы
Сядзела галубачка.
Ай, люлі...
Дзе браўся сакол ясён
Ды ўдарыў галубачку.

Ай, люлі...
Сыпнулася перайка
Па мху, па балоцячку.
Ай, люлі...

Жані мяне, татачка,
Жані мяне, родненкі.
Ай, люлі...
А ня хочаш жаніці,
Пусыці ў войска служыці.
Ай, люлі...

Ды спраў-жа мне, татачка,
Тры трубы мядзяныя.
Ай, люлі...

Чацвертую, татачка,
Купі мне залатую.
Ай, люлі...

Ў першу я зайграю
Коніка сядлаючы.
Ай, люлі...

Ў другу я зайграю
З дому выяжджаючы.
Ай, люлі...

Ў трэцю я зайграю
К войску пад'яжджаючы.
Ай, люлі...

Ў чацьверту я зайграю
Сярод войска стоячы
Ай, люлі...

Сярод войска стоячы,
З палкоўнічкам моўлячы.
Ай, люлі люлі, люлі!
З палкоўнічкам моўлячы.

2. А З ПАД ЛЕСУ

Павольна

А з пад ле - су , ле-су цём-на-га,

а з пад га-ю, з пад зя - лё - на-га

А з пад лесу, лесу цёмнага,
А з пад гаю, з пад зялёнага

Вылятаюць птушкі вольныя
Ды выносяць позывы польныя.

Заклікаюць сілу збройную
Пад Пагоню, пад Літоўскую.

Было ў бацькі тры сыны на раду.
Загадалі усім тром на вайну.

А большаму ня прыходзіцца,
А сярдняму ня хочацца.

Маладзейшы прыбіраецца
Ды на вайну выпраўляецца.

3. ОЙ, МАРОЗ, МАРОЗ

Мерна

Oй, ма -- роз, ма - - роз ,

лю - та - я зі - ма, пра - шу я ця -

бе, не зма - розь мя - не

Ой, мароз, мароз, лютая зіма,
Прашу я цябя не змарозь мянэ

Ў чужкой старане, з паходу ѹдучы,
Каня вядучы, зброю нясучы.

Зброечка мая чужаземная,
Долечка мая пераменная.

10

4. ЗАР ЗА Ў, ЗАР ЗА.Ў

Мерна

Зар-заў, зар-заў сі-вы ко-нік на стай-
не, ды зап-ла-каў бел ма- лой-чык
на вай-не . Ах, вы, хлоп-цы!, вы та-
ва-ры-шы ма - е, вы пой - дзе- це
ўсе да - моў, а я не.

4 а

Мерна

Зар-заў, зар-заў сі-вы ко-нік на стай- не
Ды зап-ла-каў бел ма- лой- чык на вай - не.

Зар заў, зар заў сівы конік на стайнे,
Ды заплакаў бел-малойчык на вайнे.

Ах, вы хлопцы, вы таварышы мае,
Вы пойдзеце ўсе дамоў, а я не.
Накажыце майму татку ад мяне.*)

*У другім, пятym і восьмым куплетах трэція радкі пяюща, як і другія.

11

Няхай-жа ён хоць конікі прадае,
Няхай мяне з няволечкі дастае.

Гэй, я буду я конікі прадаваць,
Гэй, я буду з няволечкі ратаваць.

Ах, вы хлопцы, вы таварышы мае,
Вы пойдзеце ўсе дамоў, а я не.
Накажыце маей мамцы ад мяне.

Няхай яна хоць кароўкі прадае,
Няхай мяне з няволечкі дастае.

Гэй, я буду я кароўкі прадаваць,
Гэй, я буду з няволечкі ратаваць.

Ах, вы хлопцы, вы таварышы мае,
Вы пойдзеце ўсе дамоў, а я не.
Накажыце маей жонцы ад мяне.

Няхай яна хоць пухоўкі прадае,
Няхай мяне з няволечкі дастае.

Буду, буду я й пухоўкі прадаваць.
Буду цябе з няволечкі ратаваць.

5. ГЭИ, ПАЕХАЎ СЫН ДАНІЛА

Мерна

Гэй, па - е - хаў сын Да - ни - ла
ва - я - ваць на вай - ну
ды па - кі - нуў сын Да - ни - ла
Ка - ця - ры - - - ну жа - ну.

Гэй, паехаў сын Даніла
Ваяваць на вайну
Ды пакінуў сын Даніла
Кацярыну жану.

Напісала яго маци
Тры лісточкі да яго:
— Гэй, вярніся сын Даніла
Ты да дому свайго,

Бо ўжо твая Кацярына
Сваю волю памяла,
Коні твае вараныя
Пазаежджывала.

6. ШУМІЦЬ, ГУДЗІЦЬ САСОНАЧКА

Мерна

Шуміць, гудзіць сасоначка.
Плача, тужа дзяўчынчака,

Шуміць, гудзіць сасоначка,
Плача, тужа дзяўчынчака,
Плача, тужа дзяўчынчака.

Яна плача і рыдае (2 разы).
Ды на шляхі паглядае (2 разы).

Бітым шляхам маскалі йдуць, (2 разы)
Варанога каня вядуць. (2 разы)

Ой, ты коню вараненькі, (2 разы)
Скажы, скажы, дзе міленъкі. (2 разы)

— А твой мілы ў войску служыць, (2 разы)
У правай руцэ шаблю дзержыць, (2 разы)

А у левай ваду мае, (2 разы)
На сэрцайка палівае. (2 разы)

На сэрцайка палівае, (2 разы)
З таварышам размаўляе: (2 разы)

— Таварышы брацыя мае, (2 разы)
Накажыце маей жане,

Няхай яна мяне ня жджэ, (2 разы)
За другога замуж ідзе. (2 разы)

7. ОЙ, НА МОРЫ.

Ой, на моры камора зывінела,
А ў Марылі галоўка ба-ле-ла.

Ой, на моры камора зывінела,
А ў Марылі галоўка балела.

Там у ложы Марыля ляжала,
Чорным шоўкам галоўка звязана.

Прыехалі тры жаўнеры з полку,
Развязалі Марылі галоўку.

Адзін кажа: — Я Марылю люблю.
Другі кажа: — Я Марылю вазьму.

Трэці кажа: — Я зельля дастану,
Я з Марылай ды на шлюбе стану.
Дзе узяўся малады Ясенька.
Едзе Яська за мора па зельле.
— А ў мяне ёсьць тры коні на стайні:
Адзін конік, як воран чарненькі,
Другі конік, як лебедзь бяленькі,
Трэці конік, як голуб сівенькі.
Я на першым поле пераеду,
А на другім мора пераплыву,
А на трэцім я зельля дастану.
Я з Марылай ды на шлюбе стану.
Стай Ясенька зелейка капаці,
Стала над ім-жа зязюля куваці:
Кідай Ясенька зелейка капаці,
Едзь да Марылі вясельле гуляці.
Дзе Марыля з сватамі сядзела,
Там у Марылі галоўка зляцела.

8. А У СЛУЦКУ

Жава

A u Слуц-ку на ры-нач-ку п'юць жаў-не-ры
га-ре-лач-ку. I п'юць я-ны!, i гу-ля-юць,
з са-бой дзеў-ку па-д-ма-у-ля-юць.

А у Слуцку на рыначку
П'юць жаўнеры гарэлачку.
I п'юць яны і гуляюць
З сабой дзеўку падмаўляюць.

Ах, ты Кася дзеўка наша
Сядай з намі жаўнярамі!
Яны Касю падманілі
I ў карэту пасадзілі.

Стара матка ня ведала
Куды доўнка паехала.
А суседзі падгледзілі
Старай матцы паведзілі.

Стара маці пахаджае,
Сваіх сыноў пабуджае.
Устань, сынку, найсярэдні,
Сядлай каня найпярэдні.

Устань, сынку, што найбольшы,
Сядлай каня, што быстрэйшы.
Устань, сынку, што найменшы,
Сядлай каня, што найлепшы.

Даганяйце ў паўдарогі,
Не рабіце там трывогі,
Даганяйце у паўлясу,
Не рабіце там галасу.

Прыехалі у Варшава,
Сядзіць Кася ў злота ўбрана.
— Чолам, чолам, сястра Кася!
Дзе падзела швагра Яся?

— А Ясь сядзіць за столікам,
Піша лісты з пахолікам.
Секанулі ў паўпаяса:
Вось-жа табе сястра наша.

Секанулі ў паўгаловы:
Вось-жа табе за падмовы.
Секанулі у паўшыі:
Вось-жа табе й съвет ня мілы.

9. ДЗЕУКА ЛЁН РВАЛА

Павольна

Дзеука лён рвала; бел пасьцель слала.
Свайго мілага яна спаць клала.

Дзеука лён рвала; бел пасьцель слала.
Свайго мілага яна спаць клала.

Ляж ты мілы спаць, я пайду гуляць,
Заутра раненка прыду абуджаць.

Устань міленкі, ўжо съвет беленькі.
Ужо курачки па двары ходзяць.

Ужо жаўнерыкі у паход ідуць,
Барабаншчыкі ў барабаны б'юць.

Твой чацверты полк выбіраецца,
Цябе, міленкі, дажыдаецца.

10 А У ПОЛІ, ПОЛІ

Мерна

А у по-лі, по-лі сіненькі ту-
ман. Гэй ды гэй! Сіненькі ту-ман.

А у полі, полі сіненькі туман.
Гэй ды гэй! Сіненькі туман.

А у тым тумане войска трох дружын.
Гэй ды гэй! Войска трох дружын.

А ў першай дружыне конікі ірзуць.
Гэй ды гэй! Конікі ірзуць.

А ў другой дружыне шабелькі зывіняць.
Гэй ды гэй! Шабелькі зывіняць.

А ў трэцяй дружыне брат брата забіў.
Гэй ды гэй! Брат брата забіў —

Сеў лісты пісаці да мамачкі слаць.
Гэй ды гэй! Да мамачкі слаць.

Прыедзь, прыедзь, мамка, сына пахаваць
Гэй ды гэй! Сына пахаваць.

Аднаго хаваці, другога караць.
Гэй ды гэй! Другога караць.

Ваявалі, мамка, праз тры леты ўдвух.
Гэй ды гэй! Праз тры леты ўдвух.

Любілі мы мамка, дзяўчыну адну.
Гэй ды гэй! Дзяўчыну адну.

Ехалі мы, мамка, цераз ейны двор.
Гэй ды гэй! Цераз ейны двор.

Зваліўся калпачок у мяне далоў.
Гэй ды гэй! У мяне далоў.

А я яго прасіў калпачок падаць.
Гэй ды гэй! Калпачок падаць.

А ён-жа мне, мамка, калпачка ня даў.
Гэй ды гэй! Калпачка ня даў.

А я яму мамка, з плеч галоўку зыняў.
Гэй ды гэй! З плеч галоўку зыняў.

11 ШЛІ ТРЫ МАЛОЙЦЫ

Мерна

Ішлі тры ма - лой-цы з Ук-ра - і - нм
Ды пусь-ці-лі па - жар на да - лі - ны.

Ішлі тры малойцы з України
Ды пусьцілі пажар на даліны.

Усе дубы, бярозы пасмылелі.
Салаўёвы дзеткі пагарэлі.

Стала салаўіха бедаваші,
Стай салавей яе разважаці:

— Збудуем гняздзечка мы другое,
Выведзем мы племя маладое.

— Хоць будуць ў нас дзеткі і другія,
Але яны будуць нам чужыя.

ПЕСЬНІ МОЛАДЗІ

12 . СВЯЦІУ МЕСЯЦ

Павольна

Свяя - ціу ме - сяц, свяя - ціу яс-ны ды
стай па - ту - хаць. Лю-біу хло - пец дзяя-
чи-нач-ку ды стай па - кі - даць.

Свяціу месяц, свяціу ясны ды стай патухаць.
Любіу хлопец дзяячыначку ды стай пакідаць.

Там за рэчкай, там за быстрай у цымбалы тнуць.
Там-жа маю міленьку пад ручкі вядуць.

Адзін вядзе пад ручачку ды на шлюбе стай.
Другі стаіць — сэрца баліць, любіу ды ня ўзяў.

Любіу, какаў дзяячыначку, думаў за жану.
Засталася забаўніца людзям, не яму.

Адзін з ею ажэніцца ў цэркаўцы старой.
Другі навек заручыцца з зямелькау сырой.

13. УЧОРА НЯ БЫУ

Мерна

У-чора на быу, сягонь-ня на быу.
Зна-ю, мой мі-лы, што ўжо пры-за - быу.

Учора ня быў, сягоння ня быў.
Знаю мой мілы, што ўжо прызабыў.
Знаю мой мілы, што ўжо прызабыў.

Яшча не забыў, хіба забуду,
Сяду, паеду, сем лет ня буду. (2 разы)

Найму маляроў — чужых не сваіх
Ды адмалюю свайго мілога. (2 разы)

Яго пасаджу у канцы стала,
Буду глядзеці, як на сакала. (2 разы)

Чаму-ж ты сакол смущен невяёл,
Ці ў цябе сокал саколкі няма? (2 разы)

Учора была саколка мая,
Сягоння рана расстралёная. (2 разы)

Ды а каб-жа дзе, на быстрай вадзе
Сягоння рана растралёная. (2 разы)

Чаму ты дзяцюк смущен не вясёл?
Ці ў цябе дзяцюк дзяўчыны няма? (2 разы)

Учора была дзяўчына мая,
Сягоння рана адмаўлённая. (2 разы)

Ды, а каб-жа дзе, на маім дварэ
Сягоння рана заручоная. (2 разы)

Па ваду ідзе, добры дзень дае.
Мне маладому жалі задае. (2 разы)

Па дровы ідзе усьміхаецца,
Аж маё сэрца разрываецца.
Аж маё сэрца разрываецца.

14. А У ПОЛІ СОСНА

Мерна

A u по-лі сос-на тонка ня- вы-рос - ла.
А я ма-ла- дзень-ка да лет не да - рос-ла.

14 а

Мерна

А у по-лі сосна тонка ня- вы-росла.
А я ма-ла- дзень-ка да лет не да - рос-ла.

А у полі сосна тонка, нівирося.
А я маладзенька да лет не даросла.

Вышла я замуж, замуж маладая,
Ды сплаткала доля мяне налюдская.

А я свае долі ня зычу нікому:
Ні брату радному, ні зверу лясному.

А Божа-ж мой мілы, якое мне гора,
Чаму мой міленькі са мной не гавора.

Адходзіць зъмяркае, прыходзіць съятае
Стукае ў вакенца: „Адчыні мілай“.

15. СЕЛИ-ПАЛІ ТРЫ ГАЛУВЫ

Мерна

Се - лі, па - лі тры га - лу - бы ды на
ка - лі - не. За - пла - ка - ла крас - на дзя - ў -
чи - на ды на чу - хы - не.

Селі-палі тры галубы дый на каліне.
Заплакала красна дзяўчына дый на чужыне.
Захацела красна дзяўчына на рынак пайсьці.
Спадабалі красну дзяўчыну ды ў трох малайцы.
У двух вядуць пад ручачкі, трэці за касой.
Пасадзілі красну дзяўчыну за цісовы стол.
Селі яны хлопцы разам за адным сталом
Ды частуюць красну дзяўчыну мёдам ды віном.
Піце, браткі, гарэлачку, а я малада
Піці з вамі я ня буду мёду ні віна.
Балы мае палавыя ня кормленыя.
Поле маё шырокое ня воранае.
Рута мята зялёная ня саджаная.
Руса каса да паяса ня часаная.

16. ПУХОВАЯ ПАДУШАЧКА

Павольна

Пу-хо-ва-я па-ду-шаш-ка ва-ру-шиц-ца.
Ма-ла-до-му ма-ло-й-чи-ку ў-сё-ня съ-піц-ца.

Пуховая падушка варушыцца
Маладому малойчыку ўсё ня съпіцца.
Трэба ў старой маткі папрасіцца
Маладому малойчыку ажаніцца.
Ажаніся сынку Васільку, ажаніся.
Бяры сабе ўдоўку за жонку маладую.

Удовачку лёгка браці, цяжка жыці.
А дзяўчыну цяжка браці, лёгка жыці.

Удовачка пасыцель съцеле прасыціла,
Яна свайго перша мужа ўспамінае.

Абадай ты бела ложа тут згарэла,
Як я маладая заўдавела.

А дзяўчына пасыцель съцеле— усыміхненца.
Ляжа спаці у пярнаце прыхіненца.

Абадай ты бела ложа пастаяла,
Як я маладая пагуляла

17. ЦІ ТЫ МІЛЫ ПЫЛАМ ЗАПАЎ

Мерна

Ці ты, мі-лы, пы-лам за- паў', ді мя-
це- лі- цай, ча- му !ка мне ня пры-
е- хаў іг- тай ву- - лі- цай ?

Ці ты мілы пылам запаў
Ці мяцеліцай,
Чаму ка мне ня прыехаў
Гэтай вуліцай .

Каля тваіх варот ехаў
Я й не заждждаўся.
Як ты мяне асузділа
Я й не спадзяваўся.

Ня я цябе асузділа,
Асуздзілі людзі,
Што з нашага каханейка
Нічога ня будзе.

Любіліся, кахаліся,
Як ластаўкі ў стрэсе,
А цяпар-жа разышліся
Як ягадкі ў лесе.

Любіліся, кахаліся
Нас маці ня знала,
А цяпер-жа разышліся,
Як чорная хмара.

Два галубы ваду пілі,
А тры замуцілі.
Бадай таму цяжка стала
Што нас разлучылі.

18. А НА ЦІХІМ ДУНАІ

Жава

A на ціхім ду - на - i Пі-са - ру - сі
стра - ля - е. Лю - лі, ай, лю - лі!
Пі-са - ру - сі стра - ля - е.

А на ціхім дунаі
Пікар гусі стралае.
Люлі, ай люлі!
Пікар гусі стралае.

Пікар гусі страляе
І на хлопцаў гукае.
Люлі...

А хлопчыкі вы мае
Падыгдзіце да мяне.
Люлі...

Накажыще тэй паненцы,
Што ў чырвоненъкай сукенцы.
Люлі...

Няхай мяне ня жджэ,
Няхай замуж ідзе.
Люлі...

Бо я пікар малады
Яшчэ к таму багаты.
Люлі...

Маю скарбу ў каморы
І сто валоў ў ваборы.
Люлі...

Авечачак паўтара.
Мне жаніцца не пара.
Люлі...

Маю гроши бяз ліку.
Гуляй дзеўка да веку.
Люлі...

Дзеўка тое пачула,
У вішнёў сад скакнула.
Люлі...

Накапала караня
З-пад белага камяння.
Люлі...

Вымыла на ракце,
Высушыла на руце.
Люлі...

Паставіла ля жару,
Кіпі корань памалу.
Люлі...

Кіпі корань да зары,
Да пісаравай пары.
Люлі...

Яшчэ корань ня кіпей,
А ўжо пікар прыляцеў.
Люлі...

А чаго-ж ты прыляцеў,
Калі любіць не хацеў?
Люлі...

А чаму-ж мне не лятаць,
Калі ўмееш чараваць.
Люлі...

А што-ж цябе прынясло,
А ці човень ці вясло?
Люлі...

Мяне прывез сівы конь
Да паненкі ў новы двор.
Люлі, ай люлі!
Да паненкі ў новы двор.

19. ЗЯЛЁНЫ ДУВОЧАК

Мерна

Зя - лё - ны ду - бо - чак, ча - му не
разъві - у - ся? Ма - ла - ды ма - лой - чык, ча -
му не жа - ні - ў - ся?

19 а

Мерна

Зя - лё-ны ду - бо-чык, ча - му не разъ-
віў-ся? Ма - ла - ды ма - лой - чык, ча -
му не жа - ніў - ся?

Зялёны дубочак, чаму не разьвіўся.
Малады малойчык, чаму не жаніўся?

Ой, вялела маці Каляд дачакаці.
Пасеяў я жыта ды некаму жаці.

Будзе тое жыта ў полі зімаваці.
Прыдзе цёмна начка — не з кім размаўляці.

Ой, з конікам сынку, з конікам Васільку,
З конікам Васільку будзеш размаўляці.

Ой, косю, мой косю, ой, чаго-ж ты смущен?
Ой, чаго-ж ты смущен, галовачку спусьці?

Чаму-ж ты ня весел, галоўку павесі?
Ой, ці табе туті шаўковы папругі?

Ой, ці табе цяжка сядло залатое?
Ой, ці табе цяжка дзіця маладое?

Ой-жа, мне ня цяжка сядло залатое.
Ой-жа, мне ня цяжка дзіця маладое.

А толькі мне цяжкі доўгія дарогі,
Частыя карчомкі, ветлыя шынкаркі.

Ты пойдзеш ў карчомку мёд, гарэлку піці,
А мяне прывяжаш сырку зямлю біці.

Ой, косю, мой косю, як я ажанюся,
Як я ажанюся, я разъвеселяюся.

Дам табе аброку я з новага току,
Дам табе мурогу я з сухога логу,
Дам табе я сена будзе па калена,
Дам табе вадзіцы з съюздэнай крыніцы.

20. ЦІ Я БЫЛА Ў ЛУЗЕ НЕ КАЛІНКА

Павольна

Ці я была ў лузе не ка - лін -
ка. Ці я ў род - най. мат - кі
не дзяў - чын - ка.

Ці я была ў лузе не калінка.
Ці я ў роднай маткі не дзяўчынка.

Памёр айцец, матка, ўся радзінка.
Засталася млада сірацінка.

Да каго-ж я млада прыхінуся.
Пайду я ў садочак, прахаджуся.

Хадзіла, хадзіла дый заснудла.
Прыехаў мой мілы, я й ня чула.

Усе людзі ходзяць грамадою,
Гаворашь і судзяць нас з табою.

Хай судзяць, гаворашь, не баюся,
З кім верна люблюся ажанюся.

21. НА ГАРЭ ЗЯЛЁНАЕ ЖЫТА

Мерна

На гарэ зя - лё - на - е хи - та.
Пад га-рой а - вес. Не па прау-дзе
ты, мой мі-леңь-кі, са мно-ю хы - веш.

На гарэ зялёнае жыта, пад гарой авес.
Непапраудзе ты, мой міленькі, са мною жывеш.

Прыдзе вечар — цёмная ноч, да другой ідзеш.
Мне маладой, маладзюсенькай голас падаеш.
Высадзі, мая мілая, крушынаю двор,
Каб не прайшоў, каб не праляцеў галасочак мой.

Я ѹ садзіла, я ѹ палівала, ня прымаецца.
Любосыць наша ѿся дарагая разрываецца.
Ой, высьцелі, мая мілая, чорным сукном двор,
Каб не пабіў, каб не паламаў сівы конь падкоў.

Абадай-жа, мой міленькі, ды ты не даждаў,
Каб ты маё чорнае сукно конікам талптаў.

22 РАБІНА, РАБІНАЧКА

Павольна

Ра-бі-на, ра- бі-нач-ка, ра-бі-на ма - я.
Ча-му ты, ра - бі - нач-ка , рана ад-цьві - ла?

Рабіна, рабінчака, рабіна мая,
Чаму ты рабінчака рана адцьвіла?

Дзяўчына, дзяўчынчака, дзяўчына мая,
Чаму ты, дзяўчынчака, засмучоная?
У нядобру порачку на съвет я прышла.
Маці не падумаўши, замуж аддала.
Ды у ту ю вёсачку ды далёкую,
Ды у ту ю радзінчаку невясёлую.

23 . САЛАВЕЙКА ЛУГАВЫ

Павольна

Са - ла - вей-ка лу - га - вы,
ня пей ра - нень - ка з вяс - - ны,
не раз - га - няй дзеў - кам син.

Салавейка лугавы
Ня пей раненъка з вясны,
Не разгнай дзеўкам сну.

У мяне татачка чужы
І мамачка не радна,
Пабуджае ўсё да дні.

Пасылае па ваду
Да Сымона на раку
Удалому дзяцюку.

Дзе бралася рыб гульня,
Дзе бралася там крутня
Змуціла ваду да дна.

Я мусіла пачакаць,
Я мусіла пастаяць,
Чысьценъкай вады набраць.

24 .УСЕ ЛЮДЗІ ЖЫВУЦЬ

Павольна

Усе лю - дзі жы - вуць,
Як са - ды цві - туць,
А я ма - ла - да
вя - ну,
як тра - ва.

Усе людзі живуць
Як сады цвітуць,
А я малада
Вяну, як трава.

Кіну грош у вір,
Пайду ў манастыр,
Бо мне маладзе
Доля ня ідзе.

А грош у віры
Праладаць будзе,
Я ў манастыры
Пражываць буду.

Я зраблю сабе
Нову хатачку,
Прасяку у ёй
Тры акеначкі.

Першое вакно
На сінє мора.
На сінем моры
Караблі плывиць.

Другое вакно
У вішнёвы садок.
У вішнёвым садзе
Салаўі пляоць.

Трэцяе вакно
У съяту цэркаўку
У съятої цэркаўцы
Там званы гудуць.

24 а

Павольна

Усе лю - дзі жы - вуць,
Як са - ды цві - туць,
А я ма - ла - да
вя - ну,
як тра - ва.

А я ма - ла - да

Вя - ну як тра - ва, як тра - ва.

25 . ЦЯКЛА РЭЧКА

Мерна

Цяк - ла рэч - ка з - пад мя - стэч - ка
Клі - ча хло - пец дзяяучы - нач - ку
ка - ля май - го са - ду. Гэй, гэй, гэй, гэй!
к са - бе на па - ра - ду.

Клі - ча хло - пец дзяяучы - нач - ку
к са - бе на па - ра - ду.

25 а

Мерна

Цяк - ла рэч - ка з - пад мя - стэч - ка
Клі - ча хло - пец дзяяучы - нач - ку
ка - ля май - го са - ду. Гэй, гэй, гэй, гэй!
к са - бе на па - ра - ду.

Гэй, гэй, гэй, гэй! Клі - ча хло - пец
дзяяучы - нач - ку к са - бе на па - ра - ду.

Цякла рэчка з пад мястэчка калля майго саду.
Ккіча хлопец дзяяучыначку к сабе на параду.

Гэй, гэй, гэй, гэй.

Кліча хлопец дзяяучыначку к сабе на параду.

Парадзь, парадзь дзяяучыначка, як родная маці.
Ці мне цяпер жаніція ці в осені ждаці.

Гэй, гэй...

А я табе бел малойчык раю і ня раю.
З табой стаю час я баўлю. Я ѹ другога маю.
Гэй, гэй...

Абадай ты дзяяучыначка тады замуж вышла,
Як у млынс на камені пшанічанка ўзышла.
Гэй, гэй...

Абадай ты бел малойчык тады ажаніўся,
Як у лесе у верасыні сухі дуб разывіўся.
Гэй, гэй...

Абадай ты дзяяучыначка марна запрапала
Як-жа ты мне маладому гарда адказала.
Гэй, гэй, гэй, гэй.
Як-жа ты мне маладому гарда адказала.

26 . ПРЫЕХАЛІ ДА ДЗЯЯУЧЫНЫ

Рухава

При - е - ха - лі да дзяяучы - ни
тры дзяя - цю - кі ў гось - ці.

Прыехалі да дзяяучыны тры дзяяцюкі ў госьці.
Адзін ходзе па съятліцы талерамі сыпле.
Другі сядзіць за столікам, дробны лісты піша.
Трэці ходзіць за матулькай ды матульку просе:
Пазволь, пазволь, матульчка, вадзіцы памыцца.
Пазволь, пазволь, матульчка, з донькай ажаніцца.

27. ТУМАН, ТУМАН ПА ДАЛІНЕ

Мерна

Ту-ман, ту - ман па да - лі - не,
ши - рок лі-сток на ка - лі - не,
ши - рок лі-сток на ка - лі - не.

27 а

Мерна

Ту-ман, ту - ман па да - лі - не
ши - рок лі-сток на ка - лі - не,
ши - рок лі-сток на ка - лі - не.

Туман, туман па даліне.

Туман, туман па даліне.

Шырок лісток на каліне.

Шырок лісток на каліне.

Яшчэ шыршы на дубочку. (2 разы)

Кліча голуб галубочку. (2 разы)

Хадзі міла пацалую, (2 разы)

Хоць не сваю ды чужую. (2 разы)

Нашто табе цалаваці, (2 разы)

Сэрцу туті задаваці. (2 разы)

Не задавай сэрцу туті, (2 разы)

Ня возьмеш ты, возьмеме другі. (2 разы)

Твая маці чараўніца, (2 разы)

А сястрыца разлучніца. (2 разы)

Разлучыла нас з табою, (2 разы)

Як рыбачку і з вадою. (2 разы)

Цяжка рыбцы на пясочку, (2 разы)

Мне маладой без дружочки. (2 разы)

Цяжка рыбцы дунай плысці, (2 разы)

Мне маладой замуж ісьці. (2 разы)

28. ОИ, ВЯДУ БЯДУ

Мерна

Ой, вя-ду бя-ду, ой, вя ду бя ду, ды бя-
да не вя-дзе-ца. Пад вішня-ю, под ча-
рэшня-ю бя-да спаць кла - дзе-ца.

Ой, вяду бяду, ой вяду буду,

Ды бяда не вядзеца.

Пад вішняю, под чарэшняю

Бяда спаць кладзеца.

Ой, ты ляж бяда ды засыні бяда

На ўсю начаньку спаці,

А я малада маладзюсенька

Пайду мілага шукаці.

А сядзіць мілы ды над вадою

Ды паднёрся рукою.

Лісты піша, цяжка сам дыша,

Не гавора са мною.

А бадай з табой ды мой міленькі

Усё ліхое стала,

Як я малада маладзюсенька

За табою пралала.

ПЕСНИ КАЛЯДНЫЯ**29. СТАІЦЬ БЯРОЗКА**

Мерна

Стайць бя - роз - ка, як дзень бя - ленъ - ка.
Святы ве - чар! Як дзень бя - ленъ - ка.

Стайць бярозка, як дзень беленька.
Святы вечар! Як дзень беленька.
На тэй бярозцы срэбрана кара.
Святы вечар! Срэбрана кара.

Срэбрана кара, залата раса.
Святы вечар! Залата раса.
Вышла панна Ганна карыцу ўстругала.
Святы вечар! Карыцу ўстругала.

Ды аднесла да трох залатнічкоў.
Святы вечар! Да трох залатнічкоў.
Ой, залатнічкі мае мілья.
Святы вечар! Мае мілья.

Ой, вы скуйце срэбранны вянок.
Святы вечар! Срэбранны вянок.

Срэбранны вянок, залаты персьцень.
Святы вечар! Залаты персьцень.

Ой, персьценем заручаціся.
Святы вечар! Заручаціся.
А ў вяночку вяначаціся.
Святы вечар! Вяначаціся.

30 НА ГАРЭ КАЗА

(Калі ходзяць з казой)

Мерна

На га - ре ка - за з казылья - на - та - мі.
Пад га - рой ва - ўчок з ва - ўчаня - та - мі.

На гарэ каза з казылянятамі.
Пад гарой ваўчок з ваўчанятамі.
Як прыбег ваўчок ды казу „чок-чок“!
А ваўчаняты за казылянты.

Як прыбег заяц, стаў казу лаяць:
— Ах, ты каза, ня будзь дурная,
Ня будзь дурная, будзь разумная.
Узяла-б сярпок, пабегла-б ў лясок,

Нажала-б травы з аўсянны снапок,
Сваіх дзетачак ды накарміла,
Пагнала-б ў ставок ды напаіла.
На мяккі машок спаць палажыла.

Пабегла каза ды ў Макеёўку
А ў Макеёўцы ўсе людзі стральцы.
Стрэлілі казу пад лева вушка,
З правага вушка пацякла юшка.
Сказала пану: няжыва стану.
Рогі напяла: казла правяла.

Як пабег-жа ка-зёл Ды на-шоў ён са-бе,
Ды на но-ха-чы-ках,
Ды на ро-ха-чы-ках,
Ды ка-ра-ля ў по-лі, Гас-па-да-ра ў до- ме.

Як пабег казёл
Ды на ножачках
Ды на рожачках;

Ды знашоў ён сабе
Караля у полі,
Гаспадара ў доме.

А ў гаспадара ды авечачкі
Ды ваўністыя, валакністыя.

А каровачкі ды ня дровачкі
Ды ня ўрочныя, ды малочныя.

Ой, ты каза, ды ня пышыся,
Старому пану ў ногі кланяйся,
Ды гаспадару ды гаспадыні.
Гаспадар ідзе каляду нясе:

Дый каляніцы, дый паляніцы,
Мерачку грэчкі на перапечкі,

Другую жыта, каб наша каза,
Каб была каза налета сыта.

Трэццю гароху і бобу троху,
Каб нашай казе ня было ўроку.

Дзе каза ходзе, там жыта родзе,
Дзе ня бывае, там вылягае.

Дзе каза хвастом, там жыта кустом,
Дзе каза рагом, там жыта стогам;

Дзе каза туп-туп, там жыта сем коп.
Дай Божа для вас. Добры вечар

31. ЗАЖУРЫЛАСЯ КРУТАЯ ГАРА

Мерна

За-жу-ры-ла - ся кру - та -
я га - ра. Святы ве - чар.

Зажурылася крутая гара. Святы Вечар!
Што не ўрадзіла шоўкава трава. Святы Вечар!

Малада Ганна віно сьцерагла. Святы Вечар!
На час прыллягла, моцненка ўснула. Святы Вечар!

Ды наляцелі чорныя галкі. Святы Вечар!
Віны пралілі, чары пабілі. Святы Вечар!

Шугі на лугі чорныя галкі. Святы Вечар!
Ня піце віны, ня біце чары. Святы Вечар!

Мне гэта віно сабе патрэбна. Святы Вечар!
Есьць у мяне брат яшэ не жанат. Святы Вечар!

Есьць ў мяне сястра, ішчэ замуж ня ішла. Святы
Вечар!
А я малада заручоная. Святы ывечар!

32. ШІЛА КАЛЯДА

Мерна

І-шла Ка-ля - да з двара да два - ра.
Гэй, Ка - ля - да, ка - ля - дзі - ца!

Ішла Каляда ды павуліцы
Гэй, Каляда, калядзіца!

Ды па вуліцы па мяцеліцы.
Гэй, Каляда, калядзіца!

Прышла Каляда да гаспадара.
Гэй, Каляда, калядзіца!

Гэй, гаспадару, дары Каляду.
Гэй, Каляда, калядзіца!

33 ІДУЦЬ, ЕДУЦЬ КАЛЯДКІ

Рухава

I - дуць, е - дуць Ка - ляд - кі,
Вя - зуць блін - кі й а - лад - кі.

Ідуць, едуць Калядкі
Вязуць блінкі й аладкі

На беленъкім канёчку
Ў зялёненькім разочку.

ПЕСНІ ВЯСЛЯНКАІ

34. СКАЧА ВЕРАБЕЙКА

Мерна

Скача верабей-ка па ка - рэ - ней - ку.
Гэй, гэй! Па ка - рэ - ней - ку.

Скача верабейка па карэнайку.
Гэй, гэй! Па карэнайку.

Дзеся паехаў мой міленыкі на чужыначку.
Гэй, гэй! На чужыначку.

Ён прывязе мне гасцінца салавейчыка.
Гэй, гэй! Салавейчыка.

Будзе салавейка раненъка съпяваци.
Гэй, гэй! Раненъка съпяваци.

Я буду таксама раненъка ўставаці.
Гэй, гэй! Раненъка ўставаці.

35. КІНУ КУЖАЛЬ

Івава

Кі-ну ку-жаль на палі-цу, ня-хай мы - шы
тру-бяць, са - ма вый-ду на ву - лі - цу,
ня-хай хлоп-цы лю - бяць

Кіну кужаль на паліцу,
Няхай мышы трубяць.
Сама пайду на вуліцу,
Няхай хлопцы любяць.

36 ІДЗІ ЗІМА

Мерна

Г. Ідзі , зі - ма , ды да Ту - чы - на .
Гей , : гей ! Ды да Ту - чы - на .

Ідзі зіма ды да Тучына.
Гей, гей! Ды да Тучына.
Бо ўжко ты нам надакучыла.
Гей, гей! Надакучыла.
Ідзі зіма ды да Століна.
Гей, гей! Ды да Століна.
Бо ты у нас ды настоіла.
Гей, гей! Ды настоіла.

37. А НА ВЯЛІКДЗЕНЬ

Жава

А на Вя - лік - дзен - ды на пер - шы дзен -
Вяс - на , крас - на на ўвес - сьвет .

А на Вялікдзень ды на першы дзень. Едзь у поле жыта глядзеци.
Вясна красна на ўвес сьвет .
Вясна красна...
Ішлі пашлі валачобнічкі .
Вясна красна...
Валачобнічкі людзі добрыя .
Вясна красна...
Зъбіраліся, шыхаваліся .
Вясна красна...
Слаўнага пана ды пыталіся .
Елсна красна...
А ці дома, дома слаўны пане .
Вясна красна...
Калі дома устань рана .
Вясна красна...
Умыціся бела, ўтрыці суха .
Вясна красна...
Абуй боты казловыя .
Вясна красна...
Падперажкі пояс шаўковенкі .
Вясна красна...
Надзенъ шапку бабровую .
Вясна красна...
Надзенъ шубу атласовую .
Вясна красна...
Адчыні акно, паглядзі ў гумно .
Вясна красна...
Адчыні другое, паглядзі на поле .
Вясна красна...
Што ў твайм полі дзіва дзеецца .
Вясна красна...
Дзіва дзеецца — жыта сеецца .
Вясна красна...
Сам Бог ходзе, жыта родзе .
Вясна красна...
Сядлай каня варанога .
Вясна красна...
А інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2019
Спакай яго сьвяты Юры .
Вясна красна...
Куды едзеш слаўны пане .
Вясна красна...
Еду ў поле жыта глядзеци .
Вясна красна...
Я-ж тваё жыта сам агледзіў .
Вясна красна...
У корані караністае .
Вясна красна...
У коласе ядряністае .
Вясна красна...
Ішлі жнейкі маладзенкія .
Вясна красна...
Несцілі сярпачкі залаценкія .
Вясна красна...
Ды ўшлі ў поле жыта жаці .
Вясна красна...
Слаўны пане ды развесяліся .
Вясна красна...
Выйзі, выйдзі ды на ганачак .
Вясна красна...
Вынесь, вынесь нам падарачак .
Вясна красна...
Нашы дары невялічкія .
Вясна красна...
Пачынальнічку па дзісятнічку .
Вясна красна...
А механошы два-три гроши .
Вясна красна...
А музыку — горкая доля .
Вясна красна...
Кварту гарэлкі, сыр на талерку .
Вясна красна на ўвес сьвет .

44

38 ЗАКЛІКАНЬНЕ МАСЬЛЕНІЦЫ

Мерна

Ся-гоń-ня ў нас Ма-сьле-ні - ца.
Вы - лець, вы - лець, ла - ста - ві - ца.
Вы - не-сі каў-ба-су на хвасыце, а бліны
на кры - ле.

I. Сягоныня ў нас Масъленіца
Вылещь, вылещь ластавіца.
Вынесі каўбасу на хвасыце,
А бліны на крыле.

Мерна

Я - ры - ла - ва ма - ці па га - ре ха -
дзі - ла, клю - чы - кі на - сі - ла, зя -
млю ад - мы - ка - ла, ра - су вы -
пу - ска - ла, тра - ві - цу на - сі - ла.

45

II. Ярылава маці, па гарэ хадзіла,
Ключыкі насіла, зямлю адмыкала.
Расу выпускала, травіцу расіла.

39 ОИ, ВЯСНА, ВЯСНА

Павольна

Ой, вяс - на вя - сё - ла
раз - ве - ся - лі - ла ўсе го - рап - /кі/.

Ой, вясна, вясна вясёлая
Разъвесяліла ўсе горакі.
Усе горачкі, далінажки.
На горачках съняжок ляжыць.
Па далінах вада бяжыць.
Ужо, дзвечакі, вясна прышла,
А я маладая не папрала,
Пад лёд кудзельку папускала.
Кудзелькі мае валакенцы
Прышліце мне палаценца.

Павольна

На Ян-ка-вай га-ре дзеў-ка тра-ву жа - ла.

На Янкавай гарэ дзеўка траву жала,
Дзеўка траву жала, паній паходжалала.
Вышаў Янка на ганкі: ня жні маёй траўкі,
Бо я серп паламлю і цябе забяру.

ПЕСНЯ ПАСТУШКИ

41 А ПАГНАЛА ДЗЕУКА

Мерна

А пагнала дзеўка
Валы на дубра-ву.
Гэй, гэй!
Валы на дубра-ву.

А пагнала дзеўка валы на дуброву.
Гэй, гэй! Валы на дуброву.

Пасьціла, пасьціла ды ўзяла заснула.
Гэй, гэй! Валы пагубляла.

А падышла к лугу, к зялёнаму дубу.
Гэй, гэй! К зялёнаму дубу.

Глянула угору, ажно сядзіць воран.
Гэй, гэй! Ажно сядзіць воран.

Ах ты, воран-чоран, ты сядзіш высока.
Гэй, гэй! Ты бачыш далёка.

А скажы ты воран, ці мой татка дома.
Гэй, гэй! Ці мой татка дома.

А твой татка дома, ён па двары ходзе.
Гэй, гэй! Белы ручкі ломе.

Гэй, калі жыў буду дык валы набуду.
Гэй, гэй! Дык валы набуду.

А свайго дзіцятка павек не забуду.
Гэй, гэй! Па век не забуду.

ПЕСНЯ КУПАЛЬСКАЯ

42 ПРАЗ БОР ГАРА КАПАНАЯ

Мерна

Праз бор гары капана я.
Ка-лі - на!
Там съце- жачка тап-та-на-я..
Ка-лі - на!

Праз бор гары капана я. Каліна!
Там съцежачка таптаная. Каліна!

А хто-ж гэту гару капаў? Каліна!
А хто-ж гэту съцежку таптаў? Каліна!

Ой, Яначка гару капаў. Каліна!
Ой, Яначка съцежку таптаў. Каліна!

Да Ганулькі ходзячы. Каліна!
Гасыцічкі носячы. Каліна!

Ганулька паненачка. Каліна!
Адчыні акеначка. Каліна!

Малада дзяўчыначка. Каліна!
Ты прымі падарачкі. Каліна!

Чырвоны пацёрачки. Каліна!
Залаты пярсыцёначки. Каліна!

48

ПЕСНІ ЖНІУНІЯ

43 А Я Ў ПОЛІ ЖЫТА ЖАЛА

Павольна

А я ў по-лі жы - та жа - - ла,
Пры-шила да - моў, шко - да ста - ла.

А я ў полі жыта жала,
Прышила дамоў, шкада стала,
Што сьвякроўка з тыну ўпала,
Ўсю крапіўку паламала.
Не шкада мне сьвякровачкі.
А шкада мне крапівачкі.

44 А Я ЖАЛА НЕ ЛЯЖАЛА

мэлёдия на нр. 43

А я жала, не ляжала,
Два снапочки нажала.
Адзін снапок да полуудня,
Другі снапок да вечара.
Забіў пан цяцеру
Свaim жнейкам на вячэру.
Жніце мае небажаткі,
Ужо жыщейка небагата.

49

45 УЖО РОСАЧКА РОСІЦЬ

мэлёдия на нр. 43

Ужо росачка росіць,
Ужо пара снапочки зносиць.
А ўжо раса прарасіла,
Я снапочкай не знасіла.
Няма маці на постасці,
Мне постасці падагнаці.
Няма маеі сястрыцы,
Мне снапочкай панасіці.
А пайду я дарогаю,
Пушчу голас дуброваю.
Няхай мяне маці чуе,
Мне вячэрку гатуе.

46. ЗАКУРЫЎСЯ ДРОБНЫ ДОЖДЖЫК

мэлёдия на нр. 43

Закурыўся дробны дожджык
Ды на чистым полі.
Зажурыўся родненкі татка
Ды па маеі долі.

47 ЗАКАЦІЛАСЯ ПАЛКАЕ СОНЦА

мэлёд. на нр. 43

Закацілася палкае сонца
Ды за сад-вінаград.
Ды цалуўцеся ды мілуйцеся,
Хто каму рад.
Ганначка хлопчыку Раманку
Радзенька была.
Узяла яго за правую руку
І пацалавала.

ПЕСЬНІ ВОСЕНІ

48 ДЫ ГОДЗЕ КАЛІНА

Ды годзе каліна, ды годзе маліна
У цёмным лузе стаяць

А ўжо каліну, а ўжо маліну галубы абзыбалі,
Як у вырай ляцелі.

А з выраю ляцелі, а з выраю ляцелі,
Каліну падабралі.

Годзе дзяўчыне, годзе Ганначцы
У свайго татачкі гуляці.

А ўжо дзяўчыну, а ўжо Ганначку
Суседзі абсудзілі.

Ня так суседзі, ня так суседзі,
Як тыя падружачкі.

Засталом былі, мёд, віно пілі,
Вышаўшы, абсудзілі.

49 ОІ. ЗІМА МАЯ

мэлёдья на нр. 48

Ой, зіма мая, зіма, ой, лютая,
Чаму рана настала.

Я наставала, я наставала,
Я сваю пару знала.

Лісточак апаў, зямельку прыслаў.
То-ж мая пара стала.

50 ЦІ Я ТАБЕ, МАЯ МАМАЧКА

мэлёдыя на ир. 48

Ці я табе, мая мамачка,
З вясны не казала.

Не капай градкі, не садзі мяткі,
Ня буду паліваці.

Ці я табе, мая съякроўка,
З восені не казала.

Ускапай градку, пасадзі мятку,
Прыду паліваці.

51 / ОИ, УГАРОДЗЕ

Павольна

Ой, у га-ро-дзе, пад чы-ста-ко-лам,

Там кры-ні-ца з ва-до-ю.

Ой, у гародзе пад частаколам
Там крыніца з вадою.

Ой, там Ганначка ручачкі мыла,
З мамкай гаварыла:

У цябе, мамачка, ручкі белыя,
А ў мяне бялейшы.

У цябе, мамачка, слоўца вернае,
А ў мяне вярнейша.

ПЕСНІ ЖАРТА ІЛВЫЯ

52 ПАШЛА НАША ДОНЯ

Жава

Пашла на-ша до - ня на вул-ку гу-
ля - ці. До-ня на-ша, до - ня,
до - ня ма - ла - да - я.

Пашла наша доня
На вулку гуляці.
Доня наша, доня,
Доня маладая!

На вулку гуляці,
Кудзелю купляці.
Доня маша...

Купіла кудзелі
Ды на тры нядзелі.
Доня наша...

Стала наша доня
Тонкі кужаль прасьці.
Доня наша...

Як вывела нітку
Даўжэй за калена.
Доня наша...

Даўжэй за калена,
Таўсьцей за палена.
Доня наша...

А як стала доня
Тонкі кужаль ткаці.
Доня наша...

Лыкам засувала,
Доўбняй забівала.
Доня наша...

А як стала доня
Палатно бяліці.
Доня наша...

У ваду каламі,
А з вады канямі.
Доня наша...

А ішлі там хлопцы
Ды ўсе рыбалоўцы.
Доня наша...

Памажы вам, Божа,
Рагожу бяліці.
Доня наша...

Абадай вам хлопцы
Горка ў душы стала.
Доня наша...

Як я маладенчка
Рагожы ня ткала.
Доня наша, доня,
Доня маладая!

52 а

Вельмі жава
Пай-шла на-ша до - ня па вул-ку гу-
ля - ці. Эх, до - ня на - ша, до - ня,
до - ня ма - ла - да - я.

53 ІДЗЕ ЯНКА ПА ВУЛЦЫ

Мерна
І-дзе Ян-ка па ву-лі-цы, га-лоў-ку схі-
ліў-ши. За ім дзеў-ка мар-кот-на - я,
руч - кі саш-ча - піў - шы.

Ідзе Янка па вуліцы, галоўку схіліўши,
За ім дзеўка маркотная, ручкі сашчапіўши.
Рэдзьку саджу, рэдзьку саджу, рэдзьку паліваю.
Янку люблю, Янку люблю, Янку выглядаю.

Я ня буду рэдзькі есьці: людзі кажуць горка.
Я ня буду жаніціся: будзе біці жонка.

Бадай цябе, мой Яначка, дый куля забіла,
Як я цябе, мой Яначка, верненъка любіла.

54

54 ОЙ, ПАСЛАЛА МЯНЕ МАЦІ

Жава

Ой, паслала мяне маці,
Ой, паслала мяне маці,
Ой, паслала мяне маці,
Ядряное жыты жаці.
А я жыты ня жала, (3 разы)
У баразёнцы ляжала.
Баразёнка вузенька (3 разы)
Я й ня стойпилася!
Летня ночка маленька, (3 разы)
Я й ня выспалася.
А я дніа ўкарачу, (3 разы)
Летню ночку надтачу.
Пад радном халадно, (3 разы)
Пад кажушком душна.
Вось Мікола ідзе, (3 разы)
І гарэшкі нясе.
Я гарэшкі лускала,
Я гарэшкі лускала,
Я гарэшкі лускала,
І Міколку цалавала.

54 а

Жава

Па-сы - ла - ла мя - не ма - ці, па-сы - ла - ла
мя - не ма - ці, Ой, па-сла-ла мя-не ма-ци
яд-ра-но - е жы-та жа-ци, яд-ра-но - е
жы-та жа-ци.

55 ЯК Я БЫЛА МАЛА, МАЛА

Мерна

Як я была мала, мала,
Ка-лы - ха - ла ма - ма, ма - ма.

Як я была мала, мала,
Калыхала мама, мама.

А я спацькі не хацела,
Аж калыскі таращчэла.

А як стала падрастасі,
Сталі хлопцы калыхаці:

То рукамі, то нагамі,
То у плечы кулакамі.

Няхай мяне той люлле,
Хто да мяне права мае.

Няхай мяне той кальша,
Хто да мяне лісты піша.

55

56

56 ГЭЙ, У ЛЕСЕ ПРЫ ДАЛІНЕ

Гэй, у лесе при да - лі - не
у нас ста-ла - ся бя - да! Гэй, гэй!
У лесе, ў лесе у нас ста-ла - ся бя-да!

Гэй, у лесе при даліне
У нас сталаася бяды!
Гэй, гэй! У лесе, ў лесе,
У нас сталаася бяды!

Гэй, у лесе у гушчары
Калыхаліся камары!
Гэй, гэй! У лесе, ў лесе,
Калыхаліся камары!

Дуб да дубу пахіліуся,
Камарок з дубу зваліуся.
Гэй, гэй! У лесе, ў лесе,
Камарок з дубу зваліуся.

Гэй, пабіў камар бакі
Аб дубовых сукі!
Гэй, гэй! У лесе, ў лесе,
Аб дубовых сукі!

Гэй, пабіў камар калені
Аб дубовых карэні!
Гэй, гэй! У лесе, ў лесе,
Аб дубовых карэні!

Ляціць муха ратаваці,
Зімнай вадой адліваці.
Гэй, гэй! У лесе, ў лесе,
Зімнай вадой адліваці.

Камарочку, родны браце,
Як-жа цябе ратаваці?
Гэй, гэй! У лесе, ў лесе,
Як-жа цябе ратаваці?

Мне нічога не паможа,
Пакідаю съвет я божы.
Гэй, гэй! У лесе, ў лесе,
Пакідаю съвет я божы.

Камарочку, родны браце,
Дзе-ж нам цябе пахаваці?
Гэй, гэй! У лесе, ў лесе,
Дзе-ж нам цябе пахаваці?

Не хавайце пры даліне,
Бо вырыноць мяне съвінья.
Гэй, гэй! У лесе, ў лесе,
Бо вырыноць мяне съвінья.

Не хавайце край дарогі,
Бо дратаваць будуць ногі.
Гэй, гэй. У лесе, ў лесе.
Бо дратаваць будуць ногі.

Пахавайце там у лесе
Пры зялёненькім арэсе.
Гэй, гэй! У лесе, ў лесе,
Пры зялёненькім арэсе.

57

57. ЖУРЫЛАСЯ ПАПАДЗЬДЗЯ

Жвава

Жу-ры - ла - ся па - падзьдзя сва - ё - ю бя -
до - ю: - До - ля ма - я няш - чаон - я,
што муж з ба - ра - до - ю. Ах, як мне
циаж - ка, ах, як. мне нуд - на, што мой муж
з ба - ра - до - ю жыць на съве - це труд - на. -

Журылася пападзьдзя сваю бядою:
Дола-ж мая няпчанская, што муж з барадою.
Ах! Як мне цяжка. Ах! Як мне нудна!
Што мой муж з барадой, жыць на съвеце трудна.

Хоць ты мяне убяраеш ў дарагія шаты,
А я цябе на люблю, што ты барадаты.
Ах! Як мне цяжка... (Прыпей)

Клічущ мяне на хрысьціны, просяць мяне сесьці,
А як гляну на бараду, дык не магу есьці!
Ах! Як мне цяжка... (Прыпей)

Як пайду я у цэркаўку Богу памаліцца,
Як пагляджу на бараду, не магу хрысьціцца!
Ах! Як мне цяжка... (Прыпей)

Я пасду да ўладыкі, ўладыку прасіці,
Каб пазволіў ўладычанька бараду галіці.

Ах! Як мне цяжка... (Прыпей)

Во, як бачыш ты кабета, што я сам ўладыка,
Ды у мяне барада па пояс вяліка.

Ах! Як мне цяжка... (Припей)

А пахадзі ты кабета па майм палацы,
А паглядзі ты кабета, што ўсе барадачы.

Ах! Як мне цяжка! Ах! Як мне нудна,
Што мой муж з барадой, жыць на съвеце трудна.

58 ЯК У НАС ТАК І Ў ВАС

Жава

Як у нас, так і ў вас усё по - ле
роў - на. Як у нас, так і ў вас
на ву - лі - цы поў - на.

Як у нас, так і ў вас
усё поле роўна.

Як у нас, так і ў вас
На вуліцы поўна.

Як у нас, так і ў вас
Усе мы хароши.

Па тысячи дзяцюкі, —
Дзеўкі па тры грошы.

59 А НА ГАРЭ ДУБ, ДУБ

Жава

А на га - рэ дуб, дуб, ду - бо - ва - я
ла зыня. Ня ёд дай мя - не, мой та - тач - ка,
за та - ко - га блаз - на.

А на гарэ дуб, дуб,
Дубоая лазня.
Ня дай мяне, мой татачка,
За такога блазна.

А я тае лазыні
Тапіці ня буду,
А я таго блазна
Любіці ня буду.

Не тапіўшы лазыні,
Вошы наядуцца.
Ня любіўшы блазна,
Людзі насьмяющаца.

60 А МАМОЧКА ЛЯ ВАРОТ КУПЦЫ

Хутка

А ма - мач - ка ля ва - рот куп - цы
А ма - мач - ка пра - да - юць чап - цы.

А мамочка ля варот купцы,
А мамачка прадаюць чапцы,

А мамачка купі парачку,
А мамачка на забавачку.

Калі купіш, дык нацешуся,
А ня купіш, дык павешуся.

ПЕСНІ КАРАГОДНЫЯ

61 ПАДУШАЧКІ

На вельмі хутка

 Па-ду-шач-кі, па-ду-шач-кі ды ўсе пу-хав-
 вы-я. Ма-ло-дач-кі, ма-ло-дач-кі
 ды ўсе ма-ла-ды-я.

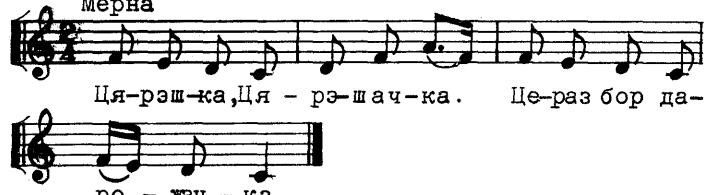
Падушачкі, падушачкі ды ўсе пуховыя.
Малодачкі, малодачкі ды ўсе маладыя.

Каго люблю, каго люблю, таго пацалую,
Пуховую падушачку таму падарую.

Як прыехаў, як прыехаў мой міленькі позна,
Парааськідаў, парааськідаў падушачкі розна.

Як прыехаў, як прыехаў мой міленькі з места,
Ён пасыкідаў, ён пасыкідаў падушачкі ўмесца.

62 ЦЯРЭШКА

Мерна

 Ця-рэш-ка, Ця-рэш-ка. Це-раз бор да-
 ро-жеч-ка.

Цярэшка, Цярэшачка.
Цераз бор дарожачка,

Бітая, таптаная.
Я ў маткі каханая.
Дайце мне харашага,
Дайце мне прыгожага,
Дайце мне таго, як я,
Буду з ім гуляць да дня.

* * *
Гуляй, гуляй дзяўчына,
Цяпер твоя часіна.

Гуляй, дзяўчына цяпер,
Як няма малых дзяцей,
А як будзеш дзеци мець,
Не захочаш паглядзець.

* * *
Цярэшка валочыцца:
Жаніціся хочацца.

* * *
На небе зара ясна.
У суседа дачка красна.

Хоць-жа я ў бяду ўпаду,
У суседа дачку ўкраду.

Хоць-жа я каня прадам,
Суседу дачкі ня 'ддам.

* * *
Суседу бяды стала:
Дзе яго дачка спала.
Пад гаем зялёненькім,
Пад кустам шыроканькім.
Ці спала, ці ня спала
Суседу бяды стала.

* * *
Бадай ця кадук сталтаў,
Як ты мне хвартух падраў.
Гэта-ж мне татусь купі,
Каб мяне Пятрусь любіў.

* * *
З сабой не сварыцесься,
Вы, дзеткі, жаніцесь,
За ручкі бярыцесься
Ды за стол садзіцесь.

* * *
Цярэшка-Цярэшачка
Ты-ж мая пацешачка.
А ты-ж мой дзядулечка,
Я-ж твая бабулечка.

63 ЯШЧАР

Яшчар сядзіць на пяньку ўхутаны ў зелень. Дзяўчата ў вінках на галавах, узяўшыся за руکі, то падыходзяць да яшчара, то адыходзяць і пляоць:

Ся-дзі, ся-дзі Яш-чар. Гэй нам, гэй!

Сядзі, сядзі Яшчар.	Гэй нам гэй.
У залатым крэсьле.	Гэй нам гэй.
У лясковым кусьце.	Гэй нам гэй.
Гарэшыкі трушча.	Гэй нам гэй.
Бяры сабе панну.	Гэй нам гэй.
Каторую хочаш.	Гэй нам гэй.
Ці што ў чаравічках.	Гэй нам гэй.
Ці што у панчошках.	Гэй нам гэй.
Ці хораша ходзе.	Гэй нам гэй.
Ці работку робе.	Гэй нам гэй.

Калі дзяўчата ў часе гульні падыходзяць да Яшчара, дык ён па чарзе ў кожнай дзяўчыны з галавы зьнімае вянок. Сыпевы датуль прадаўжанацца, пакуль Яшчар пазынімае ўсе вянкі. Пасля гэтага дзяўчата па аднай падыходзяць да Яшчара выпрашваць свой вянок словамі:

Яшчар, панок,
Аддай вянок.
Я ручкі й ножкі мазаліла,
Свайго вяночка не знасіла.

Пры гэтай просьбе Яшчар стараецца разсъмяшыць дзяўчыну. Калі дзяўчына засъмяецца, дык Яшчар не аддастъ вянка. А толькі тады аддастъ вянок, калі дзяўчына пры просьбе вянка не засъмяецца.

ПЕСЬНІ ДЗІЦЯЧЫЯ

64 КАЗЭЛ

Жыў у баб- кі сі- вен-кі козь-ле. Лі-да,, лі- да,
лі-да-да. Сі-вен-кі козь-ле. · Ён на ста-ен-цы ста-яў,
Ён а - по-лін- кі смак-таў.. Лі-да, лі-да, лі- да - да!
Ён а -по -лін - кі смак - таў.

Жыў у бабкі
Сівенкі козыле.
Ліда, ліда, лідада.
Сівенкі козыле.

Ён на стаенцы стаяў,
Ён аполінкі смактаў.
Ліда, ліда, лідада.
Ён аполінкі смактаў.

Ды пашоў той казёл
У лес пагуляці. (Ліда ...)

Ды па ельнічку,
Па бяразынічку. (Ліда ...)

Адзін ваўчок,
Аблезлы бачок. (Ліда ...)

Сем год ляжаў,
Казылінкі жадаў. (Ліда ...)

— Пастой, козыле,
Пабарокаемся. (Ліда ...)

Ды як возьме за рожкі,
Ды як кіне аб дошкі. (Ліда...)

Як возьме за хbastок,
Ды як кіне аб mastок. (Ліда...)

Прышлі к бабцы
Смутныя весыці: (Ліда...)
— Уставай бабка,
Ды палі печку. (Ліда...)

Ды вары кашку,
Памінай казла. (Ліда...),

— Ці ня козыле быў,
Ці ня сівенькі? (Ліла...)

Ён і дроўцы вазіў,
Ён і печку паліў. (Ліда...)

Ён вадзіцу насіў,
Ён і кашку варыў.
Ліда, ліда, лідада.
Ён і кашку варыў.

65 ПАСУ, ПАСУ АВЕЧАЧКІ

Жава

Па - су, па - су а - ве - ча - чкі я за га -
ро - ю, војк за дру - го - ю. А я вау - ка
не ба - ю - ся кі - ем ба - ра - ню - ся.

Пасу, пасу авечачкі я за гарою.
Воук за другою.

А я ваўка не баюся,
Кіем барануюся .

А я ваўка не ваюся,
Кіем барануюся.

ПЕСЬНІ НАД КАЛЫСКАЙ

Лю - лі, лю - лі, лю - лі !
Пры - ля - це - лі . ку - ры.

66

Люлі, люлі, люлі.
Прыляцелі куры,

Селі на варотах,
У чырвоных ботах.

Сталі сакатаці,
Што курячкам даці:

Ці жыта карыта.
Ці ячменю жменю,

Ці гароху троху.
Ці бобу каробу.

Треба даці грэчкі,
Каб няслі яечкі.

67

Люлі, люлі, люлі.
Палез кот па дулі.

Памарозіў лапкі,
Палез на палаткі.

Сталі лапкі грэцца,
Негдзе катку дзещца.

Палез-бы далоўкі,
Баіцца кароўкі.

Палез-бы ён вышэй,
Дык баіцца мышэй.

68

Люлі, люлі, каточак.
Зылізаў бабчын мяドочак.

Сама бабка злызала
Ды на катка сказала.

Каток бабкі збаяўся,
Пад прыпечак скаваўся.

Бабка катка знушла,
За вушка патрасла.

Пашоў каток плачуучы,
За ім бабка скачуучы.

69

Люлі, люлі, люлясі.
Пабіліся тры Ясі.

За якую прычыну.
За красную дзяўчыну.

Адзін кажа, — Кажух куплю.
Другі кажа, — Чугай куплю.
Трэці кажа, — Я ўсе злуплю.

З А Ў В А Г І**Песьні вайсковыя**

1. Пры мху, пры балоцячку. Лагойскі р-н. Збіральнік у дзіцячыя годы чуў ад дарослых хлопцаў. Ноты зап. кам. М. Равенскі ў 1944 г.

2. А з пад лесу. Лаг. р. Зьбір-к чуў ад Я. Калошы (Тадэўшчыка) у 1901 г. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.

3. Ой, мароз, мароз. Лаг. р. Прыйнеслы вуч. у 1926 г. Ноты зап. камп. М. Равенскі у 1944 г.

4. Зарзаў, зарзаў сівы конік. Лаг. р. Прыйнеслы вуч. у 1926 г. Ноты зап. кам. М. Равенскі у 1944 г. 4-а Ноты зап. А. Евец у 1946

5. Гэй, паехаў сын Даніла. Лаг. р. Прыйнеслы вуч. у 1926 г. Але пасылья яе сталі пець так, як пей вуч. 7-мігодкі Антося, а там'яе пелі на лад апрацоўкі камп. Тэраўскага. А. Евец запісаў ноты з голасу зьбіральніка ў 1946 г.

6. Шуміць, гудзіць сасоначка. Пінскі р. Зап. ад Н. Палюкович у 1946 г. Ноты зап. П. Недзьведзкі ў 1947 г.

7. Ой, на моры камора зывінела. Лаг. р. Зьз-к чуў ад маці. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.

8. А у Слуцску на рыначку. Лаг. р. Зьб-к чуў ад маці. Ноты зап. камп. М. Равенскі ў 1944 г.

9. Дзёўка лён рвалі. Зьб-к чуў ад свае цёткі М. Шчарбовіч у 1924 г. Ноты зап. камп. М. Равенскі ў 1944 г.

10. А у полі, полі. Лаг. р. Зьб-к чуў ад А. Вашкевіча(Белага) у 1927 г. Ноты зап. А. Евец у 1970 г.

11. Ішлі тры малойцы з Украіны. Лаг. р. Зьб-к чуў ад маці. Ноты зап. А. Евец у 1970 г.

Песьні моладзі

12. Свяціў месяц, свяціў ясны. Лаг. р. Зьб-к чуў ад маці. Ноты зап. А. Евец у 1946 г

13. Учора я быў. Лаг. р. Зьб-к чуў ад дарослых хлопцаў. Ноты зап. камп. М. Равенскі ў 1944 г.

14. А у полі сосна. Лаг. р. Прыйнеслы вуч. ў 1926 г. Ноты зап. камп. М. Равенскі ў 1944 г. 14-а ноты зап. Г. Палуйчык у 1927 г.

15. Селі-палі тры галубы. Лаг. р. Зъб-к чуў ад А. Беластоцкага (Адамавага) у 1900 г. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.
16. Пуховаз падушачка. Лаг. р. Зъб-к чуў ад маці. Ноты записаў А. Евец у 1946 г.
17. Ці ты мілы шылам запау. Лаг. р. Прыйнесылі вучні ў 1926 г. Ноты зап. камп. М. Равенскі ў 1944 г.
18. А на ціхім дунаі. Лаг. р. Зъб-к чуў ад дарослых дзяўчат. Ноты записаў А. Евец у 1946 г.
19. Зялёны Дубочык. Лаг. р. Зъб-к чуў ад маці. Ноты зап. камп. М. Равенскі ў 1944 г. 19-а Ноты зап. А. Евец.
20. Ці я была ў лузэ не калінка. Лаг. р. Прыйнесылі вуч. У 1926 г. Ноты зап. камп. М. Равенскі ў 1944 г.
21. На гарэ зялённае жытга. Лаг. р. Зъб-к чуў ад дарослых дзяўчат. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.
22. Рабіна, рабінчака. Лаг. р. Прыйн. вуч. у 1926 г. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.
23. Салавейка лугавы. Лаг. р. Прыйн. вуч. у 1926 г. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.
24. Усе людзі жывуць. Лаг. р. Прыйнесылі вучні. ў 1926 г. Ноты зап. П. Нядзьведзкі ў 1947 г. 24-а Апрацаўваў камп. М. Равенскі ў 1949 г.
25. Цяляла рэчка. Лаг. р. Прыйнесылі вуч. у 1926 г. Ноты зап. К. 1969 г. 25-а Ноты зап. камп. М. Равенскі ў 1949 г.
26. Прыхеахалі да дзяўчыны. Лаг. р. Зъб-к чуў ад маці. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.
27. Туман, туман на даліне. Лаг. р. Прыйн. вучні ў 1926 г. Ноты зап. камп. М. Равенскі ў 1949 г. 27-а Ноты зап. А. Евец у 1926 г.
28. Ой, вяду бяду. Лаг. р. Прыйн. вуч. у 1926 г. А пасылья (як і песьню нр. 5) перанялі ад вуч. 7-кі Антося, які пеў на лад апрац. кам. Тэраўскага. А Евец записаў на яе ноты у 1946 г. з голасу зьбіральніка.

Песні калядныя

29. Стаіць бярозка. Пін. р. Запісана ад Н. Палюховіч у 1946 г. Ноты зап. П. Нядзьведзкі ў 1947 г.
30. На гарэ каза. Рэчыцкі р. Зап. ад М. Прахарэнкі ў 1946 г. Ноты зап. П. Нядзьведзкі ў 1947 г.
31. Журылася крутая гара. Рэч. р. зап. ад М. Прахарэнкі ў 1946 г. Ноты зап. П. Нядзьведзкі ў 1947 г.
32. Ішла Каляда. Запісала слова і ноты Г. Палуйчык у 1947 г.
33. Ідуць, едуць Калядкі. Лаг. р. Зъб-к чуў ад маці. Ноты зап. А. Евец у 1970 г.

Песні вяснянкі

34. Скача верабейка. Пін. р. Зап. ад Н. Палюховіч у 1946 г. Ноты зап. П. Нядзьведзкі ў 1947 г.
35. Кіну кужаль на паліцу. Пін. р. Зап. ад Н. Палюховіч у 1946 г. Ноты запіс. П. Нядзьведзкі ў 1947 г.
36. Ідзі зіма ды да Тучына. Пін. р. Зап. ад Н. Палюховіч у 1946 г. Зап. ноты П. Нядзьведзкі ў 1947 г.
37. А на Вялікдзень. Лаг. р. Зъб-к чуў ад валачовнікаў. Ноты зап. П. Нядзьведзкі ў 1947 г.
38. Закліканье Маслыніцы. Лаг. р. Зъб-к чуў ад маці. Ноты зап. А. Евец у 1970 г.
39. Ой, вясна, вясна. Рэч. р. Зап. ад М. Прахарэнкі ў 1946 г. Ноты записаў А. Евец ў 1946 г.
40. На Янкавай гарэ. Реч. р. зап. М. Прахарэнкі ў 1946 г. Ноты записаў А. Евец у 1946 г.

Песня пастушки

41. А пагнала дзеўка. Лаг. р. Прыйнесылі вучні ў 1926 г. Ноты запісай камп. М. Равенскі ў 1944 г.

Песня купалская

42. Праз бор гара каланая. Лаг. р. Зъб-к чуў ад сястры Марылі ў 1899 г. Ноты зап. камп. М. Равенскі ў 1944 г.

Песні жніўныя

43. А я ў полі жытга жала. Рэч. р. Зап. ад М. Прахарэнкі ў 1946 г. Ноты зап. П. Нядзьведзкі ў 1947 г.
44. А я жала не ляжала. Запіс і мэлёдья на нр. 43
45. Ужо росачка росіць. Запіс і мэлёдья на нр. 43
46. Закурыўся дробны дожджык. Запіс і мэлёдья на нр. 43.
47. Закацілася палкае сонца. Запіс і мэлёдья на нр. 43.

Песні восені

48. Ды годзе каліна. Рэч. р. запісана ад М. Прахарэнкі ў 1946 г. Ноты зап. П. Нядзьведзкі ў 1947 г.
49. Ой, зіма мая. Запіс і мэлёд. на нр. 48
50. Ці я табе, мая мамачка. Запіс і мэлёд. на нр. 48
51. Ой, угародзе. Рэч. р. Зап. ад М. Прахарэнкі ў 1946 г. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.

Песні жартаўлівія

52. Пашла наша доня. Лаг. р. Вуч. прынеслы ў 1926 г. Ноты зап. праф. Э. Зубковіч у 1969. 52-а. Камп. М. Равенскі ў 1944 г.
53. Ідзе Янка па вуліцы. Лаг. р. Зъб-к чуў ад маці. Ноты зап. П. Нядзьведзкі ў 1947 г.
54. Ой, паслала мяне маці. Лаг. р. Вуч. прынеслы ѿ 1926 г. Ноты зап. камп. М. Равенскі ѿ 1944 г. 54-а Ноты зап. К. у 1969 г.
55. Як я была мала, мала. Лаг. р. Вуч. прынеслы ѿ 1926. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.
56. Гой, у лесе пры даіне. Лаг. р. Вуч. прынеслы ѿ 1926. Ноты зап. К. у 1969 г.
57. Журылася пападзьдзя. Лаг. р. Вуч. прынеслы ѿ 1926. Ноты зап. камп. М. Равенскі ѿ 1944 г.
58. Як у нас, так і ў вас. Лаг. р. Зъб-к чуў ад маці. Ноты зап. Г. Палуйчык у 1947 г.
59. А на гарэ дуб, дуб. Лаг. р. Зъб-к чуў ад маці. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.
60. А мамачка ля варот купцы. Лаг. р. Зъб-к чуў ад маці. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.

Песні карагодныя

64. Падушачкі. Лаг. р. У дзіч. гады зъб-к назіраў, як дзяўчата танцавалі і пелі. Ноты зап. камп. М. Равенскі ѿ 1944 г.
63. Цярэшка. Лаг. р. Зъб-к назіраў танцы з съпевам у 1928 г. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.
65. Яшчар. Лаг. р. Зъб-к назіраў у сваей вёсцы гульню з съпевамі. Ноты зап. П. Нядзьведзкі ѿ 1947 г.

Песні дзіцягыя

61. Казёл. Лаг. р. Зъб-к чуў ад маці. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.
62. Пасу, пасу авечачкі. Лаг. р. У дзіц. гады зъб-к чуў ад дзяцей на вуліцы. Ноты зап. А. Евец у 1970 г.

Песні над калыскай.

- Лагойскі р. Зъб-к чуў ад маці. Ноты зап. А. Евец у 1946 г.

З Ъ М Е С Т*Песні вайсковыя*

1. Пры мху, пры балошчыку	7
2. А з пад лесу	8
3. Ой, мароз, мароз	9
4. Зарзай, зарзаў сівы конік	10
5. Гей, паехаў сын Даніла	11
6. Шуміць, гудзіць сасоначка	12
7. Ой, на моры камора зывінела	13
8. А у Слуцку на рыначку	14
9. Дзеўка лён рвала	16
10. А у полі, полі	16
11. Ішлі тры малойцы	18

Песні моладзі

12. Свяціці мясяц, свяціці ясны	19
13. Учора яя быў	19
14. А у полі сосна	20
15. Селі-палі тры галубы	21
16. Пуховая падушачка	22
17. Ці ты мілы пылам запаў	23
18. А на ціхім дунай	24
19. Зялёны дубочык	25
20. Ці я была ў лузэ не калінка	27
21. На гарэ зялёнае жыта	28
22. Рабіна, рабіначка	28
23. Салавейка лугавы	29
24. Ўсе людзі жывуть	30
25. Цякля рэчка	32
26. Прыехалі да дзяйчыны	33
27. Туман, туман па даліне	34
28. Ой, вяду бяду	35

Песні калядныя

29. Стаяць бярозка	36
30. На гарэ каза	37
31. Зажурыйлася крутая гара	39
32. Ішла Каляда	39
33. Ідуць едуць Калядкі	40

Песні вяснянкі

34. Скача верабейка	41
35. Кіну кужаль	41
36. Ідзі зіма	42
37. А на Вялікдзень	42
38. Закліканье Масыленіцы	44
39. Вясна, вясна вясёлая	45
40. На Янкавай гара	45

Песня паствуши

41. А пагнала дзеука	46
----------------------------	----

Песня купальская

42. Праз бор гара капана	47
--------------------------------	----

Песні жніўныя

43. А я ў полі жыта жала	48
44. А я жала не ляжала	48
45. Ужо расачка росіць	49
46. Закурыйся дробны дожджык	49
47. Закацілася палкае сонца	49

Песні восені

48. Ды годзе каліна	50
49. Ой, зіма мая	50
50. Ці я табе, мая мамачка	51
51. Ой, у гародзе	51

Песні жартайлівыя

52. Пашла наша доны	52
53. Ідзе Янка па вуліцы	53
54. Ой, паслала мяне маці	54
55. Як я была мала, мала	55
56. Гэй, улесе пры даліне	56
57. Журыцілася паподзьдзя	57
58. Як у нас, так і ў вас	58
59. А на гарэ дуб, дуб	59
60. А мамачка ля варот кущы	59

Песні карагодныя

61. Падушачкі	60
62. Цярэшкі	61
63. Яшчар	62

Песні дзіцягыя

64. Казёл	63
65. Пасу, пасу авечачкі	64
66. Песні над кальскай	65